

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 601)

Vláda na své schůzi dne 19. října 2015 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas**, a to zejména z následujících důvodů:

1. Ačkoliv by se vláda mohla ztotožnit s cílem zefektivnit regulaci zřizování a provozování reklamních zařízení v obcích podél silnic II. nebo III. třídy, v navržené podobě představuje posuzovaný návrh zákona nekoncepční krok zaměřený pouze na izolované řešení problému s nutností individuálního posuzování podmínek pro povolení reklamních zařízení podél některých pozemních komunikací, a to bez ohledu na související otázky. Reklamní zařízení v blízkosti pozemních komunikací nepochybně představují zdroj ohrožení bezpečnosti silničního provozu a změny v úpravě jejich regulace je nutno řešit komplexně. Odůvodnění návrhu předpokládá možnost regulace reklamy podél dotčených pozemních komunikací formou nařízení obce vydávaného podle zákona o regulaci reklamy (zákon č. 40/1995 Sb.), který však v současné podobě umožňuje vydat nařízení obce toliko k zákazu reklamy na veřejně přístupných místech; v kontextu uvedeného vláda upozorňuje na to, že zamýšlená působnost by tak obcím musela být teprve svěřena.
2. Nedostatek předloženého návrhu spatřuje vláda také v tom, že navržené znění věty, která by podle návrhu zákona měla být doplněna do § 31 zákona o pozemních komunikacích, je vzhledem k použitým formulacím nejasné a zavádějící. To se týká například formulace „ochranné pásmo se neurčuje“

namísto jednoznačného stanovení, že zřízení a provozování reklamního zařízení v daném případě nepodléhá povolení, terminologicky nepřesného vymezení dotčených úseků pozemních komunikací slovy „v obci podél silnice II. nebo III. třídy“ namísto použití zákonem vymezeného pojmu „průjezdni úsek silnice“ nebo velmi nejednoznačných odkazů na jiné právní předpisy, podle nichž by obec mohla zřizování a provozování reklamních zařízení regulovat. Nejasné je také vymezení části obce, již by se navrhovaná výluka ze stanovení silničního ochranného pásma měla týkat, a není tedy zcela zřejmé, zda by dopadala pouze na tzv. intravilán, nebo i na tzv. extravilán.

3. V neposlední řadě vláda upozorňuje na to, že předložený návrh zákona není dostatečně jednoznačný a srozumitelný také z hlediska zpracování, jímž se výrazně odchyluje od ustálených legislativně technických zvyklostí. Ačkoliv návrh obsahuje pouze jednu změnu zákona o pozemních komunikacích, provádí se v úvodní větě obsáhlý výčet novelizací celého tohoto zákona, který však obsahuje řadu nepřesností, což může vyvolávat pochybnost, jaké znění zákona je vlastně novelizováno; v tomto výčtu je citováno dokonce několik podzákonných právních předpisů, které se do platného znění dotčeného zákona z povahy věci vůbec promítat nemohou. Ve vlastním textu návrhu zákona také není označeno, do kterého odstavce § 31 zákona o pozemních komunikacích má být nová věta vlastně vložena; teprve z přílohy obsahující platné znění zákona o pozemních komunikacích s vyznačením navrhovaných změn je patrné, kterého odstavce § 31 se změna týká.